

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato:
Kontor: Regional sundhed
J.nr.: 2003-12140-54
Sagsbeh.: SEB
Fil-navn: Dokument 3

Besvarelse af spørgsmål nr. 63 (L 140), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 16. marts 2006

Spørgsmål 63:

"Vil ministeren oplyse i hvilket omfang lovforslaget øger behovet for patientrådgivere og hvorledes et sådant krav vil blive imødekommet?"

Svar:

Det foreslås i L 140, at der skal ske obligatorisk beskikkelse af patientrådgiver ved alle tvangsforanstaltninger, bortset fra foranstaltninger efter forslaget §§ 18 f og 19 a (personlig hygiejne under anvendelse af tvang og undersøgelse af post, patientstuer m.v.).

Efter de gældende regler skal der alene ske obligatorisk beskikkelse af patientrådgivere i forbindelse med tvangsindlæggelse, tvangstilbageholdelse og tvangsbehandling, hvorimod patienter, der bliver tvangsfikseret m.v., får beskikket en patientrådgiver, når de anmoder om det.

Det er i medfør af lovens § 25, stk. 1, statsforvaltningen, som efter ansøgning antager patientrådgivere. Indenrigs- og Sundhedsministeriets vurdering ikke, at forslaget vil give anledning til problemer med at rekruttere det nødvendige antal patientrådgivere.

Det skal i bemærkes, at en del af de patienter, der efter forslaget obligatorisk skal have tildelt en patientrådgiver i forvejen vil have fået tildelt en patientrådgiver, idet de i forvejen er tvangstilbageholdt eller undergivet tvangsbehandling. Ca. 2/3 af de patienter, som i 2004 blev udsat for fysisk magt-anvendelse og fiksering, var således i forvejen tvangstilbageholdt eller frihedsberøvet og havde dermed i forvejen fået tildelt en patientrådgiver.